

den Art Brevpostbefordringer, som behøves her paa Tolboden, da er det let at finde et lille Locale dertil, thi det behøver ikke at være stort, og især er det let, indtil man kommer til en endelig Afgjørelse af hvad man vil gjøre med Gammelholm, som ligger nær forhaanden, og med det hele Creditsvæsen, som her er Tale om. Men, har man sagt os, vi kunne ikke gjøre det udenat gribe ind i det Locale, som nu benyttes til Gjennemsynet af de Reisendes Løi, og saa maa dette Reisendes Løi bringes hen til en af de nye Pavilloner, som vilde blive byggede. (Finansministeren: De ere byggede.) Ja, saa er det et Uheld, at der kun er bleven talt om de byggede, thi jeg har ikke seet noget Udbud af Pladsen til at bygge dem paa. Vi maae erindre, at der har været begjært Penge af Statskassen til at bygge disse Pavilloner for, og at der er bleven svaret: Forsøg den private Veie, forsøg at lade dem bygge paa Entreprise, men jeg har ikke seet, at dette Project endnu har været udbudet. Saalænge jeg ikke har seet, at dette Project har været behørigt udbudet, saa troer jeg ikke at man i denne Henseende virkelig savner Plads, thi det maa man lægge Mærke til, at den ene af disse Pavilloner kom til at ligge saa nær bag Tolbodens nærmeste Bygninger, at et ganske kort lukket Galleri vilde kunne føre derhen, saa at de Reisende, ved at benytte det, vilde finde en langt større Bequemmelighed, end de nu have for Diebliffet. Nu er der der, hvor de Reisendes Løi gjennemsees, saa liden Plads, at i ondt Veir samtlige Reisende ikke kunne komme under Huus, men naar de derimod under et saadant Galleri føres hen i den underste Deel af en af disse Pavilloner, saa vilde de faae et passende Opholdssted, imedens deres Løi bliver gennemseet, men jeg siger, saalænge dette ikke har været forsøgt, saa har jeg for min Part ikke seet en lovlig Stræben hos vedkommende Overbestyrelse efter at fyldestgjøre denne Fordring, stillet fra Thingets Side, og jeg siger om alle den Art Sager: Viis mig din Tro af dine Gjerninger. Jeg skal nu ikke opholde mig længere ved denn Tolbodbygning.

Idet endnu kun bemærkes, at jeg har villet gaae ind paa at følge alle Detaillerne ved Postvæsenets Bestyrelse og Postvæsenets Maade at færdes paa. Jeg vil ikke modstige dem, der anerkjende Postvæsenets Bestyrelse for at udvikle vort Postvæsen til det Bedre; det gaaer saadan sin jevne Gang, det gjør ikke mere, end hvad det bør gjøre, naar det vil lade sig slæbe nogenlunde med af det øvrige Europa (Her!). Vi komme dernæst til en Sag, som angaaer mig mindre, fordi det her ikke er Pluraliteten alene, men det er, saavidt jeg mindes ret, hele Udvalget, som har været af samme Mening, det er Sagen om Gudena. Den første Betragtning, jeg her vil møde, er den: hvorvidt er det berettiget af Udvalget at have krævet denne Sag henviist til ny Undersøgelse og ny Droskelse af Ingenieurchoret. Naar man her nævner Ingenieurchoret, er det jo kun, fordi det er det officielle Navn, men Enhver veed, at der bagved ligger Navnet „Beichor“, at der bagved ligger en i denne Retning officiel Raadgiver for Indenrigsministeren. Vort Ingenieurchor er for Diebliffet Indenrigsministerens officielle Raadgiver i Alt, hvad der angaaer Sager af lignende og tilsvarende Art. Man vil maaffee sige mig, at Vandbygningsvæsenet ikke ligger derind under, men jeg vil da gjøre opmærksom paa, at, naar vi her have hørt Vandbygningsvæsenet føres frem og at Digeinspecteurer ere kaldede til, for at anstille Undersøgelser af denne Naes Seilbarhed, saa er der ligesaa langt fra de Forretninger, hvortil en Digeinspecteur er vant, som der er fra at bygge Veie, hvor der skal bygges Broer over Naer, og deres Løb skal dannes efter de Forhold, som Veiene kræve, og der er fjernere derfra end til de Forretninger, hvorom Ingenieurchoret skal vide Besteed, forat kunne bygge Fæstninger, som er dets Hovedhverv. I Fæstningsbygningen er der indbefattet Saameget af det, man her paa en saa høitidelig Maade har kaldet „Vandbygningskunsten“, at det er meget let for dem at sætte sig ind deri, og, hvis de ikke kunne det, kunne de ikke, hvad de skulle kunne.